ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΚΥΚΝΟΝ»

ΔΥΟ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΑΛΛΗΛΟΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

Τὰ τηλεσκόπια παρακολουθοῦν μίαν καταπληκτικὴν καταστροφήν. Ἐξαφανίζονται ἥλιοι καὶ πλανῆται. Πῶς ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τῆς ἀντιύλης οἱ ἐπιστήμονες τῆς Γῆς

ΤΟ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΟΠΛΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μακρὰ εἰς τὸ ἄπειρον, εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κύκνου», συντελεῖται τώρα σύμφωνα μὲ τοὺς ἐπιστήμονας, μία καταπληκτικὴ καταστροφή. Δύο γαλαξίαι, ὁ ἕνας ἀπὸ ὕλην καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ ἀντιύλην, ἔχουν ἔλθει εἰς ἐπαφήν, καί, ὅπως συμβαίνει πάντοτε ὅταν ὕλη καὶ ἀντιύλη ἔλθουν εἰς ἐπαφήν, καταστρέφουν καὶ ἐξαφανίζουν ἀλλήλους. Μετὰ μερικὰ ἑκατομμύρια ἔτη, ὅταν διακοπῇ ἡ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν δύο γαλαξιῶν εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κύκνου» προέβησαν οἱ ἐπιστήμονες ἀφοῦ ἐξηκρίβωσαν, ὅτι ἡ ἀλληλοκαταστροφὴ ὕλης καὶ ἀντιύλης συντελεῖται μὲ μίαν ἐξαφνικὴν ἐκπομπὴν ἀκτίνων Χ ἢ ἀκτίνων γάμμα. Ὡς πρὸς τοὺς δύο «ἀλληλοσυμπλακέντας» γαλαξίας ἔχει πράγματι διαπιστωθῆ, ὅτι ἐκπέμπουν ἐκτάκτως πολυπληθῆ καὶ ἄλλως ἀνεξήγητα κύματα φωτὸς καὶ ραδιενεργείας.

Στηριζόμενοι εἰς αὐτὸ τὸ δεδομένον, οἱ ἐπιστήμονες θεωροῦν, ὅτι ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τέλους τὸν νέον, ἐντελῶς διαφορετικὸν ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας κόσμον ποὺ ἀναζητοῦν ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, τὸν κόσμον τῆς ἀντιύλης.

Οἱ ἐπιστήμονες, προσθέτουν, φυσικά, καθησυχαστικῶς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ παγιοκοβλήθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς διὰ τὴν τρομερὰν καταστροφὴν ποὺ συντελεῖται εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κύκνου». Ἀπέχομεν τετρακόσια ἑκατομμύρια ἔτη φωτὸς ἀπὸ τὸ ἐπίκεντρον τῆς καταστροφῆς καὶ δὲν πρόκειται ἑπομένως νὰ κινδυνεύσωμεν ὁπωσδήποτε. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐπιστήμονας, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀπασχολῇ σοβαρώτατα ὅσους θέλουν νὰ ὀργανώσουν ἐξορμήσεις εἰς τὸ κενόν. Ἐφ' ὅσον προχωρήσουν τελικῶς εἰς τεραστίας ἀποστάσεις πέραν τοῦ ἰδικοῦ μας γαλαξίου, οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ κενοῦ, ἀπειλοῦνται νὰ εὑρεθοῦν ἔξαφνα ἐν μέσῳ ἑνὸς κόσμου, ὁ ὁποῖος θὰ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἰδικόν μας, ἀλλὰ θὰ εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς τοῦ ἰδικοῦ μας κόσμου καὶ συνεπῶς θὰ τοὺς καταστρέψῃ καὶ ἐξαφανίσῃ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, τόσον πλήρως, ὥστε οὐδέποτε νὰ ὑπάρξῃ ἴχνος τῆς διελεύσεώς των. Θὰ τοὺς ἀποσυνθέσῃ διὰ τὴν κυριολεξίαν, εἰς τὸ μηδέν, αὐτοὺς καὶ τὸ σκάφος των.

Κατόπιν αὐτῶν τῶν πρώτων παρατηρήσεων, πρέπει νὰ προστεθῇ μία ἄλλη εἴδησις ἐξ ἴσου συνταρακτική: Ὅτι οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας — καὶ πιθανώτατα καὶ τῆς Ρωσσίας — ἀγωνίζονται τώρα νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ ἀποθηκεύσουν, εἰς ἐπαρκεῖς ποσότητας, ἀντιύλην, ἐπὶ τῆς γῆς μας. Τὸ κατόρθωμα αὐτὸ δὲν εἶναι διόλου εὔκολον, διότι πῶς ἄραγε νὰ δημιουργηθῇ ἐπὶ τῆς γῆς μας «ἀντιύλη», ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς οἱανδήποτε, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐπαφὴν μὲ τὴν ὕλην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖται ὁ κόσμος μας; Ἐν τούτοις, ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν της καὶ ἡ ἐπιστήμη συνήθως ἐπιτυγχάνει εἰς ὅ,τι ἀναλαμβάνει. Ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ, ὅτι ἐὰν καὶ ὅταν κατορθώσῃ νὰ «δαμάσῃ» καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ἀντιύλην ὁ ἄνθρωπος, θὰ ἔχῃ σημειώσει μίαν ἐπιστημονικὴν κατάκτησιν, τῆς ὁποίας ἡ τελικὴ σημασία θὰ ἀποδειχθῇ ἀνυπολόγιστος.

Εἶναι γνωστὸν τὸ τί εἶναι ἡ ἀντιύλη. Εἶναι μία σύνθεσις ποὺ εἶναι τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς τῆς ὕλης. Ἡ ὕλη ἀποτελεῖται ἀπὸ πρωτόνια μὲ θετικὸν ἠλεκτρισμόν, ἠλεκτρόνια μὲ ἀρνητικὸν ἠλεκτρισμόν, οὐδετερόνια τὰ ὁποῖα εἶναι μαγνητικὰ καὶ τῶν ὁποίων ἡ πόλωσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμὸν τῶν ἠλεκτρονίων καὶ τῶν πρωτονίων. Ἡ διαφορά, δηλαδή, τοῦ δυναμικοῦ εἶναι μία διαφορὰ εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν «γόμωσιν» τῆς ὕλης καὶ τῆς ἀντιύλης. Οὕτω, τὰ «ἀντιπρωτόνια» ἔχουν ἀρνητικὸν ἠλεκτρισμόν, καὶ τὰ «ἀντιηλεκτρόνια» θετικόν.

Ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἐπιτύχει τὴν τεχνητὴν παραγωγὴν «ἀντιπρωτονίων» καὶ «ἀντιηλεκτρονίων». Τὰ ἀντιπρωτόνια, π. χ. παράγονται εἰς τὸ μέγα «μπεβατρόνιον» τοῦ Μπάρκλεῦ εἰς τὴν Καλιφορνίαν, ὅπου διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως τῶν πρωτονίων μέχρι ταχυτήτων ἀντιστοιχουσῶν εἰς 6.000 ἑκατομμύρια βόλτ παράγονται τόσον ἀντιπρωτόνια ὅσον ἀντιηλεκτρόνια. Αἱ δυσχέρειαι, ὅμως, διὰ τὴν περαιτέρω πρόοδον εἶναι τρεῖς:

Ἐν πρώτοις — μολονότι τοῦτο εἶναι τὸ ὀλιγώτερον σημαντικὸν ἐκ τῶν ἐμποδίων — τὰ ἀντιπρωτόνια καὶ ἀντιηλεκτρόνια ἀρκοῦν διὰ τὴν ἐν συνδυασμῷ παραγωγὴν ἑνὸς μόνον στοιχείου ἀντιύλης: τοῦ ἀντιϋδρογόνου. Δι' ὅλα τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἀντιύλης ἀπαιτοῦνται ἐπίσης ἀντιουδετερόνια. Ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ, ὅτι ἐπέτυχε τώρα νὰ ἀνακαλύψῃ ἀντιουδετερόνια καὶ ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ τὰ παραγάγῃ διὰ τοῦ μπεβατρονίου τοῦ Μπάρκλεῦ. Ἀλλὰ δὲν ὑφίσταται ἀκόμη ἀπόλυτος βεβαιότης.

Ἡ ἄλλη, ὅμως καὶ κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα δυσχέρεια ἔχει ἤδη μνημονευθῆ. Ποῦ θὰ φυλαχθῇ ἡ ἀντιύλη; Τὰ παραγόμενα τώρα ἀντιπρωτόνια καὶ ἀντιουδετερόνια καταστρέφονται κατὰ μέσον ὅρον ἐντὸς διαστήματος ἑνὸς ἑκατομμυριοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου.

Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πρακτικὴ δυσχέρεια. Πῶς θὰ ἐξασφαλισθῇ ἐπαρκὴς παραγωγὴ ἀντιπρωτονίων καὶ ἀντιουδετερονίων; Πρὸς τὸ παρὸν αὕτη ἀνέρχεται εἰς μερικὰ ἑκατομμύρια μονάδων ἐτησίως. Μὲ τὴν ποσότητα αὐτὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραχθῇ οὔτε ἕνας κόκκος σκόνης ἀντιύλης. Ὅπως λοιπὸν βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ πρόβλημα εἶναι ἀκόμη δυσχερέστατον. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κύκνου» δύο κόσμοι ἀλληλοκαταστρέφονται.

ΝΕΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ 45.000 ΤΟΝΝΩΝ

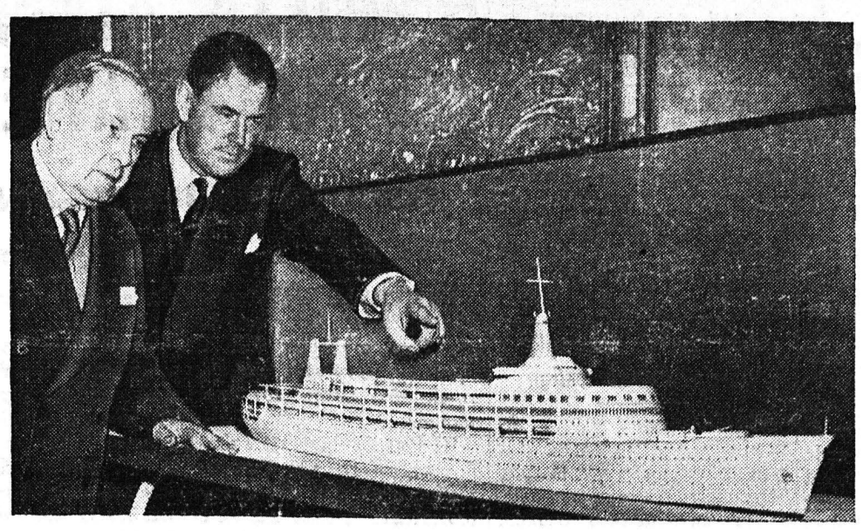

Εἰς τὰ ναυπηγεῖα Χάρλαντ καὶ Γοὺλφ τοῦ Μπέλφαστ θὰ ναυπηγηθῇ διὰ λογαριασμὸν τῆς Πενίνσουλαρ ἔντ Ὀριένταλ Στὴμ Ναβιγκέϊσον Κόμπανυ ἕνα νέον ὑπερωκεάνειον τῶν 45.000 τόννων, μὲ ἐντελῶς νέαν γραμμήν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μακέττα τοῦ ἐν λόγῳ ὑπερωκεανείου, τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τὴν γραμμὴν Βρετανίας — Αὐστραλίας

ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

«Τὰ μάτια τῆς γάτας» διὰ τὰ αὐτοκίνητα

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὅταν ἡ νύκτα ἦτο σκοτεινὴ καὶ ὁ ἔρημος δρόμος ἐγύριζε καὶ ἔστριβε συνεχῶς διασχίζοντας τὸ ὀρεινὸν τοπεῖον ἐνῶ ἡ ὁμίχλη ἐκάλυπτε τὰ πάντα οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἄλλοτε ἐφοβοῦντο νὰ ταξιδεύουν, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ βασισθοῦν μόνον εἰς τὰ φῶτα τοῦ αὐτοκινήτου των. Συνεχῶς ὅμως ἐγίνοντο ἔρευναι διὰ νὰ ἐξευρεθῇ ἕνας τρόπος βελτιώσεως τῆς καταστάσεως δεδομένου ὅτι οἱ δρόμοι καθίστανται πλέον πολυσύχναστοι καὶ τὰ δυστυχήματα συχνότερα. Ἐπὶ τέλους εὑρέθη μία ἐπιτυχὴς λύσις.

Τὰ «μάτια τῆς γάτας» ὀφείλουν τὴν προέλευσίν των εἰς κάποιον κ. Πέρσυ Σῶ ἀπὸ τὸ Χάλιφαξ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ 1934 ἐχρειάζετο νὰ ὁδηγῇ αὐτοκίνητον συχνὰ τὴν νύκτα καὶ ἡ ὁμίχλη τὸν ἐδυσκόλευε πολὺ μέχρις ὅτου ἔφθανεν εἰς δρόμους μὲ τράμ ὁπότε ὡδήγει μὲ ἀρκετὴν ἀσφάλειαν. Παρετήρησε δηλαδὴ ὅτι ἐνῶ τὰ φῶτα τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὴν ὁμίχλην ἐδημιουργοῦσαν τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς λευκοῦ παραπετάσματος, ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτὸς ἀπὸ τὰς γραμμὰς τοῦ τράμ διηυκόλυνε τὴν πορείαν του.

Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἐπινοήσῃ μίαν ἀνάλογον λύσιν. Ὅλοι ἔχουν δῆ τὰ μάτια τῆς γάτας τὰ ὁποῖα ἀνταναυκλοῦν τὸ φῶς εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐνῶ τὸ σῶμα τοῦ ζώου μένει ἀόρατον. Παρόμοια αὐτόματα καὶ σταθερὰ φῶτα ἐπεθύμει νὰ δώσῃ ὁ Πέρσυ Σῶ εἰς τοὺς δρόμους. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἀντιμετωπίσῃ πολλὰ προβλήματα:

1) Πῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν φωτεινότητα. 2) Πῶς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σταθερὰν λειτουργίαν εἰς ὅλας τὰς συνθήκας. 3) Πῶς νὰ γίνῃ ἡ ἐγκατάστασις καὶ 4) Πῶς νὰ ἐπιτευχθῇ ὥστε τὸ πέρασμα τῶν ὀχημάτων νὰ μὴ ἐπιφέρῃ βλάβην. Τὰ προβλήματα αὐτὰ ἐλύθησαν τὸ ἕν μετὰ τὸ ἄλλο καὶ τὰ «μάτια τῆς γάτας» ἔγιναν πραγματικότης.

Ἡ ἐφεύρεσις αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικὰς ἐπινοήσεις τοῦ αἰῶνος μας δεδομένου ὅτι ἐξυπηρετεῖ ἕναν σημαντικὸν τομέα τῆς συγχρόνου ζωῆς. Ἔτσι εἰς τοὺς περισσοτέρους κεντρικοὺς δρόμους τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν μεγαλουπόλεων βλέπει κανεὶς τὴν νύκτα καθὼς τρέχει τὸ αὐτοκίνητο καὶ οἱ προβολεῖς του φωτίζουν τὴν ἄσφαλτον νὰ ἀνάβουν εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου καὶ εἰς κανονικὰς ἀποστάσεις ἕνα εἶδος φωτεινῶν μεγάλων καρφιῶν ποὺ σβύνουν μόλις παύσει νὰ τὰ φωτίζῃ ὁ προβολεὺς τοῦ αὐτοκινήτου.

Τὰ «μάτια τῆς γάτας», ὅπως λέγονται, εἰσάγονται εἰς τὴν ἄσφαλτον καὶ προεξέχουν ἐλαφρότατα. Εἶναι δὲ κατασκευασμένα ἀπὸ εἰδικὸν μίγμα οὕτως ὥστε ἐρχόμενο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς φαίνεται ὅτι ἀνάβουν. Τὰ μάτια τῆς γάτας ἀφ' ἑνὸς χωρίζουν τὸν δρόμον καὶ ὑποδεικνύουν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τὴν κανονικὴν πορείαν των καὶ ἀφ' ἑτέρου καθιστοῦν ἐμφανῆ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ δρόμου εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ὑφ' ὅλας τὰς καιρικὰς συνθήκας.

Οὕτω ἐντὸς εἴκοσι ἐτῶν ἐπραγματοποιήθη μία ἀληθινὴ μικρὰ ἐπανάστασις εἰς τὸν τομέα τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸν δρόμον χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τὰ αὐτοκίνητα ταξιδεύουν τὴν νύκτα μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν καὶ ἀσφάλειαν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Οἱ ἀνήλικοι

Στὴ διάλεξι ποὺ ἔδωσε προχθὲς στὴν Διακίδειο Σχολὴ ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Διον. Κατεβαίνης, ἔδειξεν ὅτι ἔχει τὸ χάρισμα τῆς προσαρμογῆς. Λεπτὸ κι' ἀνεξάντλητο τὸ θέμα ποὺ ἀνέπτυξε — ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων — καὶ τὸ ἀκροατήριό του δὲν εἶχεν ἐν τῇ ὁλότητί του τὴν ἀπαιτουμένη εἰδίκευσι γιὰ τὴν ἄνετη παρακολούθησί του. Δύο σκόπελοι ἐπάνω στοὺς ὁποίους σκοντάφτουν συνήθως οἱ ὁμιλητές, χάνοντας τὴν ἐπαφή τους μὲ τὸ ἀκροατήριο. Ὅμως, ἡ πολύχρονη ἀπασχόλησις τοῦ κ. Κατεβαίνη μὲ τὴν ἔρευνα τοῦ ἐγκλήματος κι' ἡ ἐπαγγελματικὴ του ἐπικοινωνία μ' ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις, τοῦ ἔδωσαν τὰ μέσα νὰ παρακάμψῃ τοὺς σκοπέλους, νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὸ θέμα του, νὰ τὸ προσαρμόσῃ πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ νὰ τὸ κάμῃ κοινὸν κτῆμα τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου του.

Ἄρχισε μὲ τὴν πρώτη ἐμφάνισι τοῦ ἐγκλήματος καὶ μὲ τὶς βάρβαρες κι' ἀπάνθρωπες ποινὲς ποὺ τὸ ἀκολουθοῦσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀνέπτυξε τὶς σύγχρονες θεωρίες ποὺ ἐξετάζουν ὄχι πλέον τὸ ἔγκλημα ἀλλὰ τὸν ἐγκληματία κι' ἐνδιαφέρονται λιγώτερο γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ περισσότερο γιὰ τὴ προσωπικότητα τοῦ δράστου καὶ κατέληξε στὸ κύριο θέμα τῆς διαλέξεώς του, στὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων.

Ἕνα σημεῖο τῆς ὁμιλίας του, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴ προστασία τῶν ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι κίνησεν ἰδιαιτέρως τὴ προσοχή μας. Πῶς δηλαδή, μία ἀπ' τὶς αἰτίες κι' ἴσως κι' ἡ σπουδαιότερη γιὰ νὰ πάρουν τὰ παιδιὰ ἀνώμαλη ἐξέλιξι εἶναι ὁ ἐξωσπιτισμὸς τῆς γυναίκας. Πραγματικὰ αὐτὴ εἶναι ἡ σπουδαιότερη αἰτία καὶ θἄπρεπε ὁ διαπρεπὴς ὁμιλητὴς νὰ μὴ ἀντιπαρέλθῃ αὐτὸ τὸ σημεῖο κἄπως βιαστικά. Δὲν εἶναι μονάχα τὰ ἐργοστάσια ποὺ ἀνοίξαν τὸ δρόμο αὐτοῦ τοῦ ἐξωσπιτισμοῦ.

Στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, στὶς Τράπεζες, στὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, στὸ ἐμπόριο, σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, θὰ συναντήσετε τὴ γυναῖκα. Καὶ δὲν εἶναι μονάχα, τὸ ὅτι κλείνει τὶς πόρτες στοὺς νέους καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ φιλοσοφοῦν γύρω ἀπ' τὸ Ἑλληνικὸ ῥητὸ ποὺ μᾶς ὑπέμνησε σ' ἕνα σημεῖο τῆς ὁμιλίας του. Πῶς δηλαδὴ ἡ ἀργία εἶναι ἡ μήτηρ πάσης κακίας. Ἄλλο εἶναι τώρα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ. Τὸ πρόχειρο βόλεμα ποὺ γίνεται πίσω στὸ σπίτι, χωρὶς τὴ παρουσία τῆς μητέρας καὶ χωρὶς τὴ θέρμη τοῦ μητρικοῦ της φίλτρου. Σ' αὐτὴ τὴ προχειρότητα, θὰ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ἡ ἀνώμαλη ἀνάπτυξις τῶν ἀνηλίκων.

Κι' ὅμως σ' αὐτὴ τὴ προχειρότητα ἐθελοτυφλοῦμε ὅλοι μας κι' ἀνταποκρινόμαστε μέ... προχειρότητες. Πάρτε, ἂν θέλετε, τὸ ἴδιο τὸ Κράτος, ποὺ γιὰ ν' ἀποδώσῃ τὴ μητέρα στὰ παιδιά της, τῆς λιγόστεψε τὰ συντάξιμα χρόνια της. Κι' ἀναρωτιέται κανείς. Τί πρόκειται νὰ βρῇ στὸ σπίτι της αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔπειτα ἀπὸ δέκα πέντε χρόνια;

Θἆναι εὐτυχὴς σύμπτωσις, ἂν εὑρεθῇ πρὸ ὁμαλῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδιῶν της.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 11 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 17 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ;

Ὄφεις μὲ ταχύτητα 120 μιλίων τὴν ὥραν!

ΘΡΥΛΟΙ ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τί κρύβουν οἱ σκοτεινοὶ βυθοὶ τῶν ὠκεανῶν; Εἰς τὰς ζοφερὰς ἀβύσσους, ἐκεῖ ὅπου τὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν φθάνει ποτὲ ζοῦν θαλάσσιοι ὀργανισμοὶ τοὺς ὁποίους ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε ποτέ; Ὑπάρχουν θαλάσσια τέρατα, φοβερὰ εἰς τὴν ἐμφάνισι, ποὺ σπανίως μόνον φθάνουν μέχρι τῆς ἐπιφανείας διὰ νὰ προκαλέσουν τὸν τρόμον; Αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἐρωτήματα διατυπώνουν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ζωὴν τῶν βυθῶν, ὕστερα ἀπὸ τὴν πληροφορίαν, ὅτι εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Τάουνσβιλ τῆς Αὐστραλίας ἐνεφανίσθησαν τελευταίως ἄγνωστα «δολοφονικὰ» τέρατα, ποὺ ἐπροκάλεσαν τὸ θάνατον εἰς 5 κολυμβητάς.

Κανεὶς δὲν γνωρίζει εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκουν τὰ τέρατα αὐτά, οἱ δὲ ἐμπειρογνώμονες ποὺ ἐξήτασαν μέγα τεμάχιον δέρματος εὑρεθὲν πέριξ τοῦ σώματος ἑνὸς ἐκ τῶν φονευθέντων κολυμβητῶν τὰ ἔχουν κυριολεκτικῶς χαμένα.

Οἱ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν πόλεων τρομοκρατηθέντες ἐγκατέλειψαν τὴν παραλίαν, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἔβριθε κολυμβητῶν.

Μήπως οἱ θρῦλοι περὶ θαλασσίων ὄφεων καὶ ἄλλων τεράτων δὲν εἶναι ἐντελῶς ἐστερημένοι βάσεως; Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν συλλεγέντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη στοιχείων προκύπτει ὅτι οἱ θρῦλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀληθοφανεῖς τῶν ἱστοριῶν περὶ ἱπταμένων δίσκων.

Τὸ θέρος 1955, π.χ., ἡ ἐμφάνισις τέρατος εἰς τὴν λίμνην Νόρτον Κένης τοῦ Σταφφορδοάϊς προεκάλεσε μέγα ἐνδιαφέρον. Οἱ συρρεύσαντες περίεργοι ἐκάθηντο πέριξ τῆς δεξαμενῆς ἐλπίζοντες ὅτι θὰ ἔβλεπον τὸ τέρας. Τὸ «θηρίον» ἔγινε κύριον θέμα συζητήσεως μεταξὺ τῶν χωρικῶν τῆς περιοχῆς.

Δυστυχῶς, τὸ τέρας ἐφαίνετο δειλόν, διότι μίαν μόνον ἐμφάνισιν ἔκαμε πρὶν ἐξαφανισθῇ ὁριστικῶς. Ἀλλ' ἡ ἐμφάνισίς του ηὐχαρίστησε τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, ἅπαντας ἀνθρακωρύχους, διότι ἡ συρροὴ περιέργων ἀπετέλεσεν ἀφορμὴν πολιτισμοῦ.

Ἄλλο τέρας προεκάλεσεν αἴσθησιν εἰς Αἰϋρσαϊρ τῆς Σκωτίας πρὸ ἐτῶν, ὅταν ὁ μήκους 10 μέτρων σκελετός του ἐξεβράσθη εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Τζίρβαν. Οἱ ἁλιεῖς ποὺ τὸ ἀνεκάλυψαν ἠνωχλήθησαν τόσον ἀπὸ τὴν ὀσμήν του, ὥστε ἔχυσαν ἐπ' αὐτοῦ πετρέλαιον καὶ τὸ ἔκαυσαν πρὶν ἢ οἱ σπεύδοντες ἐξ Ἐδιμβούργου ἐμπειρογνώμονες δυνηθοῦν νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν. Πρὶν παρέλθῃ ὅμως ἑβδομὰς παρόμοιον τέρας ἐθεάθη ἐπανειλημμένως ἐξωθι τῶν ἀκτῶν. Πιθανῶς ἀνεζήτει τὸν νεκρὸν σύντροφόν του.

Οἱ 400 κάτοικοι τοῦ Τζίρβαν συνέρρευσαν εἰς τὴν παραλίαν. Πολλοὶ ἐπέβησαν λέμβων ἐλπίζοντες νὰ συλλάβουν ζῶν τὸ δεύτερον τέρας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι. Ὅσοι εἶδον τὸ τέρας ἀνέφερον ὅτι ἦτο μεγαλόσωμον καὶ ἔφερε τρίχωμα.

Ὁ Δανὸς ζωολόγος δρ. Ἀντὸν Μπρούουν προσεκόμισε ἐνδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως θαλασσίου τέρατος μήκους 13 μέτρων κατὰ τὸ προσφατον ταξίδιόν του, εἰς τὸ ὁποῖον διήνυσε 60.000 μίλια.

Θαλάσσιος ὄφις ἐνεφανίσθη πρὸ ἐτῶν εἰς Λὸχ Σούναρτ τοῦ Ἄρτζιλσάϊρ. Ἀνεκαλύφθη ἀπὸ δύο Ἄγγλους ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέθεσαν ὅτι ἐνῷ εὑρίσκοντο ἐντὸς μικρᾶς λέμβου παρετήρησαν ὄφιν μήκους 45 μέτρων. Ὁ ὄφις ἐπροχώρει ἐντὸς τοῦ ὕδατος βυθιζόμενος ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ διαστήματα. Τελικῶς κατηυθύνθη πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ ἐξηφανίσθη.

* *

Τὰ τέρατα φαίνονται εὐνοοῦντα τὴν Σκωτίαν. Εἰς Λὸχ Μοράρ τοῦ Οὐέστ Ἴνβερνες ἐθεάθη τέρας μήκους 6 μ. Γνωστή, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἡ ἐμφάνισις τέρατος εἰς Λὸχ Νές.

Ἀκόμη μεγαλύτερον τέρας ἐθεάθη πρὸ ἐτῶν ἀπὸ πρώην βικάριον εἰς Σάουθουσλντ τοῦ Σάφφολκ. Ὁ αἰδ. Ρ. Ν. Πάϋκ ἀνέφερεν ὅτι μαζὶ μὲ τὴν σύζυγον καὶ μερικοὺς φίλους του εἶδανε εἰς τὴν θάλασσαν τεράστιον πλάσμα νὰ κινῆται κυματοειδῶς. Ἐφαίνετο ἔχον μῆκος 20 μ. καὶ ἔφερε ἀνθρωπίνην σχεδὸν κεφαλήν, ἡ ὁποία ἐξεῖχε τοῦ ὕδατος φερομένη ἐπὶ μακροῦ λαιμοῦ. Ἁλιεῖς παρατηρήσαντες ἐπίσης τὸ τέρας τὸ περιέγραψαν μὲ τὰς αὐτὰς διαστάσεις, προσθέσαντες ὅτι ἔπλεε μὲ ταχύτητα 65 χιλ. τὴν ὥραν.

Τὸ Ἔκκλς τοῦ Νόρφολκ ἰσχυρίζεται ὅτι διαθέτει καὶ αὐτὸ τὸν θαλάσσιον ὄφιν του, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀκόμη ταχύτερος τοῦ παρατηρηθέντος εἰς Σάουθουσλντ, διανύων 1.600 μ. κατὰ λεπτὸν καὶ ἔχων μῆκος 12 μ. Ὁ κ. Χ. Ε. Οὐίτγυαρντ, ἄλλοτε δήμαρχος τοῦ Νόρουϊτς καὶ ὁ κ. Α. Σκόσλιγκ εἶδον τὸν ὄφιν ἐνῷ εὑρίσκοντο μὲ φίλους των εἰς τὴν ἀκτήν. «Εἶμαι βέβαιος, τονίζει ὁ κ. Οὐίτγυαρντ, ὅτι εἶδα θαλάσιον ὄφιν. Εἶμαι παλαιὸς ναυτικὸς καὶ δὲν κινδυνεύω νὰ ἐκλάβω σκιὰς ἢ κύματα ὡς ὄφιν. Ἐκολύμβα ὡς σκώληξ μὲ ταχύτητα 90—100 μιλίων τὴν ὥραν!».

Λόγῳ τῆς τρομακτικῆς ταχύτητος τοῦ ὄφεως οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ περιγράψῃ σαφῶς τὸ σχῆμα του.

Τὸ παραδοξότερον ἴσως τέρας ἦτο τὸ ἐκβρασθὲν τὸν Ἰούλιον 1956 εἰς ἀκτὴν τῆς Ἀλάσκας. Ὁ σκελετός του εἶχε μῆκος 30 μ. καὶ οἱ ὀδόντες του 0,15 μ. Τὸ κρέας του ἦτο ρόδινον. Ἡ προέλευσίς του παραμένει μυστηριώδης, οἱ δὲ εἰδικοὶ διαφέρουν ὅτι δὲν ὁμοιάζει μὲ οὐδὲν πλάσμα σύγχρονον ἢ προϊστορικόν.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΕΡΙΑΝ

ΝΤΑΚΑΡ. Εἰς τὴν ἐλευθέραν δημοκρατίαν τῆς Λιβερίας, ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον νὰ ἀκμάζῃ ὁ θεσμὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν νεαρῶν κοριτσιῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν φθάσει εἰς ἡλικίαν γάμου, ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων γαμβρῶν. Οἱ νέοι πληρώνουν σημαντικὸν τίμημα εἰς τὸν πατέρα τῆς ἐκλεκτῆς των, εἴτε εἰς εἶδος, εἴτε εἰς χρῆμα διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσουν. Τελευταίως, ὅμως, αἱ τιμαὶ τῶν γυναικῶν ἔχουν τόσον πολὺ ὑψωθῆ εἰς τὴν νεαράν αὐτὴν δημοκρατίαν λόγῳ τῶν παραλόγων ἀπαιτήσεων τῶν πενθερῶν, ὥστε οἱ γάμοι ἔχουν περιορισθῆ εἰς σημαντικὸν βαθμόν. Οὕτω ἡ τιμὴ μιᾶς νέας ἀνέρχεται σήμερον εἰς 28.000 περίπου φράγκα, ποσὸν ὑπέρογκον διὰ τοὺς πτωχοὺς Νέγρους. Οὕτοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ζητοῦν ἤδη τὴν ἀγορὰν γυναικῶν ἐπὶ πιστώσει, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξοφλήσουν μὲ εὐκολίαν τὸ χρέος πρὸς τὸν πατέρα τῆς νύφης.

ΕΛΥΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝ